

KASHMIR - SEPERTI GUNUNG BERAPI YANG AKAN MELETUS?

MEMOTONG LEMBU DIPENJARA TUJUH TAHUN

Bagaimana kedudukan yang sebenar atas perdirian Syeikh Abdullah, ketua kebangsaan Kashmir, adalah diterangkan dengan jelasnya di dalam mukalah ini oleh pengarangnya. Perdirian Sheikh Abdullah yang bertujuan menghapuskan perkauman itu dapatlah diperhati dengan saksama dan kepada siapa sebenarnya ia berdiri. Di sini dibayangkan oleh penulis ini bagaimana cita-cita kerajaan India untuk meletakkan Kashmir di bawah pengaruhnya ada dijalankan dengan bersungguh-sungguh oleh Syeikh Abdullah – hal ini patutlah diiktibar dengan adanya langkah-langkah yang seperti itu di Semenanjung Tanah Melayu ini.

SEKANDANG TAK SEBAU

(oleh Kapten Mas'ud)

Keadaan-keadaan yang ada sekarang di Kashmir itu adalah sangat-sangat jauh bezanya daripada lunas-lunas yang diaturkan oleh Kongress. Perkara tidak mempunyai sebuah pun surat khabar harian dalam sebuah negara yang lebih besar daripada England dan Scotland dicontohkan itu adalah menunjukkan sebanyak mana kebebasan bercakap yang didapat oleh penduduk-penduduk negeri itu; bahawa seseorang harus dipenjara selama tujuh tahun kerana membunuh seekor lembu dan boleh dipenjara sebulan dan didenda 500 Rupee kerana memiliki daging lembu, sungguhpun agamanya membenarkannya memakan daging lembu, ini semua menunjukkan sebanyak mana kebebasan yang didapat bagi membuat ibadat dan menjalankan ajaran-ajaran agamanya di dalam negeri itu, bahawa seseorang peladang Islam terpaksa membayar cukai 15 kali ganda lebih banyak daripada yang dibayar oleh peladang Hindu itu menunjukkan wujudnya halangan atas agama Islam di dalam negara Kashmir itu.

Dalam pada itu apabila orang-orang Kashmir, yang sangat-sangat kurang keinginannya daripada Kongress dan yang telah meminta hanya sedikit-sedikit perubahan yang telah didatangkan kepada British India berpuluh-puluh tahun dahulu maka permintaan mereka itu

telah dicuba dengan peluru dan banyak yang telah ditangkap; apabila pemerintahan yang kejam telah bermaharajalela atas rakyat Kashmir, adakah terkeluar ucapan-ucapan timbang rasa daripada Kongress? Mahatma Gandhi, pahlawan besar bagi orang-orang yang teraniaya, yang termasyhur bukan hanya di India bahkan di seluruh Asia dan dunia amnya. Pandeta Nehru yang luas pandangan dan timbang rasanya ada juga. Tidak seorang pun daripada mereka itu memberi amaran atau menuduh Maharaja Hari Singh, pemerintah Kashmir dan sebenarnya tidak seorang pun jurucakap Kongress yang mengucapkan sebarang timbang rasa atau perasaan di hadapan ramai atas penderitaan orang ramai Kashmir itu. Sebaliknya semua akhbar-akhbar Kongress, kecuali sebuah akhbar Hindu di Madras, telah mencela rakyat Kashmir dan menyokong pihak berkuasa Kashmir. Teguran tidak diberi ke atas kerajaan Dogra itu hanyalah kerana ia kurang keras.

Sebuah akhbar Kongress di Lahore, dengan mengejek-ejek akan tuntutan orang-orang Kashmir itu berkata bahawa mereka itu nampak menuntut segala-galanya. Sebaik-baik kerajaan negara itu membuangkan tuala berhalia jika tunduk kepada tuntutan-tuntutan yang melampau-lampau itu.

Sebuah lagi akhbar berkata, "Jika kerajaan Kashmir itu tidak salah kepada sebarang perbuatan suruhan maka adalah ia salah pada perkara pekhilafan, ia

membenarkan penghasut-penghasut yang jahat itu melampau-lampau sangat.... penghasutan-penghasutan yang jahat itu tidak lengah lagi daripada mengambil peluang kelebutan pihak pertadbiran apabila Maharaja itu tidak ada dalam negara.”

Begitulah pandangan Kongress ke atas perkara itu pada masa itu. Apakah penerangan berkenaan dengan pemandangan yang ganjil itu?

Inilah sahaja, pemerintah Kashmir itu ialah seorang Hindu, orang ramai yang menuntut itu ialah orang-orang Islam.

Sebenarnya dalam tahun yang ketiga puluh yang penuh dengan kacau bilau itu orang ramai sudah bangkit mempunyai pandangan dan kesedaran baharu. Hati orang-orang dalam negara-negara Indian, yang orang-orangnya sangat-sangat teraniaya itu, telah mulai berfikir memberi hak kepada rakyatnya. Telah berlaku penghasutan dalam beberapa buah negara yang terutama sekali dalam Kashmir, Kapurthala, Aluar, Bahawalpur, Lahore dan Malirkusal. Pandangan Kongress telah dibesar-besarkan oleh penulis-penulis dalam akhbar-akhbar parti dan pensyarah-pensyarah di pentas-pentas raya mereka menyokong penghasutan Hindu melawan pemerintahan-pemerintahan Muslim di Bahawalpur, Lahore dan Malirkusal. Dengan cara dan semangat itu mereka menyokong pemerintah Hindu di Kashmir dan Maharaja Sikh di Kapurtala melawan penduduk-penduduk yang sangat-sangat banyak bilangan itu.

Saya telah bercerita panjang berkenaan dengan perkara-perkara ini – sungguhpun belum lagi semua sekali ceritanya – supaya tuan-tuan mengetahui akan bermacam-macam kekuatan siasah yang bekerja di India sebelum berlaku pembahagian dan menuju kepada pengarhanya. Dengan mengetahui akan corak-coraknya maka tuan-tuan akan kenal mereka itu walau apa jua pun pakaian baru yang dipakai oleh mereka.

Sementara itu mari kita mengikuti akan kejadian-kejadian di Kashmir. Lepas berlaku penghasutan di Kashmir dalam tahun 1931 itu maka orang-orang Islam di Kashmir merasai bahawa mereka mesti mempunyai sebuah pusat pertubuhan yang boleh mengharapkan usaha mereka dan menyatukan tenaga mereka. Oleh itu ditubuhkan sebuah persidangan siasah orang-orang

Islam yang kemudiannya diketahui dengan nama al-Jamu' dan persidangan Muslimin Kashmir. Badan inilah yang hampir-hampir jaya pada membebaskan Kashmir dalam tahun 1947. Hanya dengan percampuran kekuatan tentera India di sebelah pihak penekan mereka iaitu Maharaja Kashmir, telah mengendalakan ikhtiar mereka dan inilah badan yang sekarang menjalankan perjuangan kemerdekaan daripada daerah-daerah Kashmir yang sudah bebas, dinamakan Azad Kashmir Ghulam Abas ketua yang tertinggi daripada pergerakan Azad Kashmir itu dan Syeikh Abdullah, Ketua Menteri daripada kerajaan Maharaja dalam Kashmir yang diduduki itu ialah di antara orang-orang yang menjadi pengasas persidangan Muslim itu.

Bagaimana pula jadinya maka mereka ada dalam khemah-khemah yang berlawanan sekarang? Sheikh Abdullah yang dahulunya menjadi musuh besar pemerintah Dogra yang zalim itu sekarang menjadi orang kuatnya yang dipercayai. Ada ceritanya berkenaan dengan usaha-usaha yang jadi daripada Kongress Indian hendak melemahkan sebarang pergerakan yang boleh menjadi suatu bahaya kepada tujuannya yang akhir hendak menubuhkan suatu pemerintahan Hindu dalam India apabila orang-orang British boleh dipaksanya keluar.

Yang sangat-sangat menakutkan pemimpin-pemimpin Hindu ialah kekuatan dan pengaruh persidangan Muslim itu bertambah besar dan pegangannya atas orang ramai bertambah kuat. Ia telah sudah pun memaksa pihak berkuasa Dogra yang enggan itu menubuhkan suatu perhimpunan undang-undang dalam negara dalam mana 33 daripada 75 kerusi ialah bagi ahli-ahli yang dipilih. 21 kerusi dikhaskan kerana orang-orang Islam. Daripada 21 kerusi itu persidangan Muslim itu mendapat 19 kerusi dalam pilihan yang pertama. Bilangan ahli yang dipilih kemudiannya ditambah menjadi 40 dan persidangan Muslim mendapat lebih banyak kerusi di dalam perhimpunan itu.

Ini tidak bersesuaian dengan rancangan Hindu. Perkara itu telah dibincangkan adalah pihak-pihak yang tertinggi dan Tuan Gandhi dan Pandeta Nehru telah bekerja memupuk Sheikh Abdullah. Mereka telah jaya mendapatnya. Menurut nasihat mereka maka Sheikh Abdullah menubuhkan

Persidangan Kebangsaan dalam tahun 1938. Tujuan parti ini seperti yang dinyatakan ialah tidak berkaum-kaum dalam mana hindu dan Sikh boleh bersekutu menjalankan perjuangan kerana hak-hak demokrasi.

Tujuan dan perasaan orang-orang Islam adalah berlwanan dengan maslahat-maslahat Hindu dalam lunas perjuangan parti baharu yang bermula dua cita-citanya itu. Menurut pemerintahan Dogra orang-orang Hindu mendapat kelebihan-kelebihan dan faedah-faedah oleh sebab agama mereka sama dengan agama pemerintahnya. Sebaliknya orang-orang Islam menderita sebab mereka ialah orang-orang Islam. Perjuangan mereka ialah melawan kezaliman pemerintahan dari Maharaja kerana hendak menghapuskan faedah-faedah yang tiada adil didapati oleh kaum yang kecil bilangannya, faedah-faedah yang didapati oleh orang-orang Hindu itu sebab kuasa kekerasan pemerintahannya yang beragama Hindu. Orang-orang Hindu tiada akan berjuang bersaingan dengan orang-orang Islam menentang maslahat-maslahat yang didapati oleh mereka itu. Yang demikian bukanlah semua. Ada juga kecualinya seperti pemimpin sosialis yang masyhur itu iaitu Pandeta Parim Nasa Bazaz dan rakan-rakannya yang ada mempunyai perasaan yang berserah kepada orang-orang yang teraniaya dan pandangannya tidak diselaputi oleh semangat perkauman yang sempit. (Malangnya Pandeta Parim Naza Bazaz telah ditahan dalam penjara selama tiga tahun oleh Maharaja dan Syeikh Abdullah kerana berpendapat bahawa jiwa orang ramai iktisad dan kehendak kebanyakan rakyat Kashmir adalah menjadi lunas yang menghubungkan untung nasibnya. Kashmir kepada Pakistan dan segala percubaan hendak menyatukan dengan cara yang bukan tabii kepada India itu adalah berlawanan dengan maslahat kebaikan umat Kashmir. Ia telah dibebaskan daripada jel tahun sudah tetapi ia telah dibuang daripada negara itu.

Oleh itu sudahlah nyata bahawa tujuan yang tersembunyi di sebalik tujuan menubuhkan persidangan kebangsaan itu bukanlah bermaksud hendak meluaskan lagi kawasan perjuangan ramai bahkan ialah hendak mengadakan suatu perbalahan dalam kesatuan orang – Islam. Segala jentera

dakiah Hindu telah digunakan bagi membesar-besarkan Syeikh Abdullah. Ia telah diberi gelaran “Ghandi Kashmir” tetapi samalah seperti Tuan Gandhi maka ia tidak ada mempunyai pengikut-pengikut yang layak disebut di antara orang-orang Islam apabila perkara Pakistan telah menjadi terang.

Perkara Kashmir ini telah menjadikan Syeikh Abdullah itu seorang yang hendak diketahui keadaannya. Ia seorang yang ada kebolehan dan seorang pemimpin yang layak dan pada suatu masa ada banyak pengikut-pengikutnya. Kemudian telah berlaku kesilapan, Syeikh Abdullah telah meninggalkan perjuangan orang ramai dan jadi perkakas dalam tangan musuh-musuh mereka. Adakah disebabkan oleh gerombongan cita-cita atau suatu perkara yang lebih daripada itu, tidaklah saya tahu. Seorang kenamaan Kashmir yang dahulunya sangat-sangat rapat perhubungannya dengan Syeikh Abdullah dan sekarang pun masih lagi memandang tinggi kepadanya telah menyatakan kepada saya bahawa Syeikh Abdullah itu adalah segala-galanya kerana Pakistan apabila dijumpainya pada kali yang akhir di Kashmir. Ia cukup yakin bahawa Syeikh Abdullah mengundi hari ini maka ia akan mengundi kerana Pakistan. Saya tidak dapat menentukan sejauh mana benarnya pandangan terhadap kepada Syeikh Abdullah itu. Yang sangat-sangat payah hendak difahamkan ialah bahagian yang tiada mulia yang dilakukannya sekarang ini.

Suatu perkara yang sudah tentu. Walau apa pun taat setia rakyat kepada pemimpin mereka, walau bagaimana tinggi sekalipun pandangan mereka terhadap kepadanya dahulu, mereka tau akan perbezaan di antara kekalan anjaya dari pemerintahan Dogra yang di bawah kemudi empayar Hindu India dan persekutuan yang bebas dengan sebuah negara Islam saudaranya. Dengan ugutan bahaya Dogra itu dicabut akar umbinya sama sekali.

Sebenarnya adalah lebih daripada itu. Orang ramai (rakyat) Kashmir tidak sama sekali memikirkan diri mereka itu terasing daripada Pakistan. Kashmir telah dimasukkan ke dalam lunas pengertian Pakistan. Tujuan menubuhkan Pakistan telah zahir dalam waktu Putera Kashmir yang masyhur lagi ternama itu iaitu Doktor Iqbal.